

Sygn. akt III Kow.1472/16el

POSTANOWIENIE

Dnia 23.11.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO wS. Witold Galewski

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. Dariusza po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego J. Ż. (Ż.) s. Z. oraz Dyrektora ZK C.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 3

w zw. z art.43 le § 1 kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu J. Ż. (Ż.) s. Z.** i M., ur. dnia (...) w G., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 28.06.2016r., sygn. akt II K 309/16 za czyn z art.278§1kk, art.64§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego**,
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany J. Ż. wystąpił do Sądu z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego. Uzasadnił go trudną sytuacją życiową rodziny, której jest jedynym żywicielem oraz chęcią podjęcia pracy zarobkowej. Również, Dyrektor ZK C. złożył taki wniosek, wskazując na ustaloną wobec skazanego pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez osobę skazaną. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie (...) nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących osoby skazanego lub jego rodziny.

Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu osobie skazanej zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją materialną lub życiową osoby skazanej czy jego rodziny. Sąd penitencjarny jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art. 43la§1kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

W przytoczonym art. 43la§1 pkt 2 Ustawy znajduje się bezpośrednie odwołanie do treści art.53§1kk tj. celów kary w zakresie prewencji indywidualnej. Sąd meriti wymierzając karę bierze także pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze które winny być osiągnięte wobec skazanego.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w (...), jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane bez konieczności dalszego odbywania kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w miejscu połączonym z nadzorem ze strony funkcjonariuszy SW.

Z wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w C. z dnia 14.11.2016r. wynika, że skazany J. Ż. od dnia 3.10.2016r. odbywa karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art.278§1kk, do którego Sąd Rejonowy w L. w sprawie II K 309/16 w kwalifikacji prawnej zastosował art.64§1kk. To oznacza, że skazany jest osobą powracającą do przestępstwa. Wskazać też trzeba, że w powyższej sprawie wymierzając bezwzględną karę pozbawienia wolności, Sąd meriti uznał, że jedynie pobyt skazanego w warunkach izolacji może powstrzymać go od ponownego wchodzenia w konflikt z prawem.

Sąd nie może tracić z pola widzenia tego, że skazany jest sprawcą notorycznie naruszającym obowiązujący porządek prawny. Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanego. Z załączonej do akt niniejszej sprawy informacji z (...)z dnia 8.11.2016r. wynika, że skazany był 9-krotnie karany.

Dodać w tym miejscu trzeba, że w sprawach: II K 493/03, IX K 137/05, II K 291/06, Sądy orzekające wymierzały skazanemu kary pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawieszano na okres próby. Skazany nie doceniał jednak orzekanych w stosunku do niego kar o charakterze wolnościowym i naruszał porządek prawny. To zaś skutkowało zarządzeniem wykonania w stosunku do niego uprzednio orzekanych kar (vide: postanowienia z dnia 27.11.2006r., 6.02.2007r. oraz 28.09.2009r.).

Nadto, skazany jest recydywistą penitencjarnym. W dniu 13.05.2013r. opuścił Zakład Karny we W. w związku z udzielonym mu warunkowym przedterminowym zwolnieniem. Skazany przebywał w izolacji więziennej w okresie od 2.12.2005r. do 13.05.2013r. Istotne w sprawie jest to, że skazany w dniu 10.02.2016r. popełnił kolejne przestępstwo podobne.

To oznacza, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym, którego do zmiany nagannej postawy nie skłonił nawet pobyt w warunkach izolacji więziennej.

Powyższe zatem dowodzi, że skazany nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób incydentalny, a zastosowany wobec niego środek związany z poddaniem go próbie, nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. Wobec skazanego nie zostały osiągnięte cele resocjalizacyjne kary wynikające z treści art.67§1kkw w zakresie poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby życia zgodnego z zasadami porządku prawnego oraz powstrzymania się od powrotu do przestępstwa.

Zatem, w ocenie Sądu, okoliczności te nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Za nie uwzględnieniem przedmiotowego wniosku przemawia również postawa skazanego za okres pobytu w izolacji więziennej. Skazany w czasie odbywania kary jedynie raz korzystał z nagrody regulaminowej, karany dyscyplinarnie nie był. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Dopiero od tygodnia pracuje w Domu Pomocy Społecznej w B. S. w systemie bez konwojenta.

Nie można pominąć tego, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym co oznacza, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji. Skazany odbywający karę w takim systemie ma bowiem możliwość dokonania wglądu w dotychczasowe postępowanie i jego przeanalizowanie (vide odpowiednio: postanowienie z dnia 25 sierpnia 2010r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKz w 672/10, a także postanowienia : z dnia 8.10.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 1948/14, z dnia 13.01.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 2691/14 oraz z dnia 14.04.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 722/15).

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, w tym jego ustaloną kilkakrotną karalność za przestępstwa tego samego rodzaju (oszustwa), nieskuteczność stosowanych w przeszłości środków probacyjnych oraz brak szczególnego zaangażowania w procesie resocjalizacji należy bez wątpienia stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji więziennej.

Zważywszy więc na powyższe okoliczności wniosek skazanego oraz Dyrektora ZK C. o udzielenie J. Ź. zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny. Dlatego też, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.